

MEMÒRIA JUSTIFICATIVA DE L'OPORTUNITAT D'ELABORAR UN DECRET PEL QUAL S'ESTABLEIX EL PLA DE GESTIÓ PLURIINSULAR PER A LA PESCA AMB ARTS DE TIRADA TRADICIONALS EN AIGÜES DE LES ILLES BALEARS.

Tal i com disposa l'article 42.2 de la Llei 4/2001, de 14 de març, del Govern de les Illes Balears, en la tramitació de les disposicions administratives, s'ha d'ajuntar a l'avantprojecte una memòria amb el contingut que estableix el mateix article.

Així, en la memòria s'han de justificar l'oportunitat de la regulació i l'adequació de les mesures proposades als fins perseguits. Per tot això, en execució de les previsions procedimentals que estableix l'esmentat article, es redacta la present memòria.

1. JUSTIFICACIÓ DE L'OPORTUNITAT I LA FINALITAT DE LA REGULACIÓ.

A les Illes Balears és tradicional l'ús dels arts de tirada coneguts com *jonquillera* i *artet per a gerret* o *gerretera*, que s'utilitzen per capturar, respectivament, jonquillo i cabotí (amb els gòbids *Aphia minuta* i *Pseudaphya ferreri*, com a principals espècies objectiu, i la llengüeta i l'espetolí, *Crystallogobius linearis* i *Gymnammodytes cicereus*, com a espècies secundàries, Morales-Nin *et al.*, 2017) i el gerret (*Spicara smaris*), amb el moixò (*Atherina spp*) com espècie secundària. Per la importància socioeconòmica d'aquesta matèria, és necessari establir una regulació específica per a la pesca amb aquests arts, la qual ha de tenir en compte, per una banda, els resultats del seguiment científic i, per l'altra, els aspectes socioeconòmics i l'opinió de les confraries de pescadors afectades.

Pel que respecta a la jonquillera, la pesca va dirigida al gòbid *Aphia minuta* en el seu estat adult. Pesqueries similars dirigides a gòbids existeixen actualment a Múrcia, i a diverses àrees d'Itàlia, a la Mar Lligur, nord del Tirrè i l'Adriàtic. Aquestes pesqueries tenen establertes excepcions mitjançant sengles Reglaments d'Execució (UE N° 988/2011 i UE N° 773/2013).

Les moles són localitzades i discriminades amb l'ecosonda. La xarxa es cala formant un cercle envoltant la mola i, una vegada tancat el peix, es cobra dels punys provocant un lleu ròssec de l'art de forma que el peix es veu obligat a entrar al cop i finalment concentrar-s'hi dins. Tot aquest procediment afavoreix que la pesca sigui molt selectiva, considerant, a més, que al pescador no l'interessa la mescla amb altres espècies atès que abaixa els preus de venda, per les dificultats que comporta la separació d'espècies de talla petita. També contribueix a la selectivitat la concentració del recurs en grans moles que permet, en ocasions, capturar en un sol bol la quota de captura diària establerta.

Pel que fa referència a la gerretera, i a diferència d'altres arts de tirada, en aquesta modalitat de pesca no se cerca primera la mola de peix per calar-hi al damunt sinó que, per les dimensions de la xarxa i la seva fragilitat, sempre se cala en els mateixos punts de pesca, una volta s'ha comprovat que els corrents són favorables i que hi ha peix. Si els corrents no són favorables, calar l'art pot suposar-ne la ruptura o pèrdua.

El jonquillo (*Aphia minuta*, Risso 1810) és un gòbid pelàgic nerític comú a l'Atlàntic europeu des de Gibraltar fins les costes de Noruega i el Mar Bàltic i a la Mediterrània, incloent les mars Negre i d'Azov (Tortonese, 1975). No obstant això, no es troba al llarg de les costes nord- africanes (La Mesa *et al.*, 2005). És una petita espècie pelàgica (< 60 mm al Mediterrani), que probablement té una vida d'aproximadament un any de durada (Buen, 1931). Aquesta espècie progenètica es reuneix en moles prop del fons per reproduir-se: de desembre a abril a l'interior de les badies (de 5 a 40 m de fons), mentre que una segona temporada de posta es produeix a la tardor (setembre-octubre) a zones més fondes (40-90 m de profunditat) fora de les badies (Iglesias i Morales-Nin, 2001). Els reproductors moren ràpidament després de la posta (La Mesa *et al.*, 2005).

El cabotí (*Pseudaphia ferrerii*, De Buen i Fage, 1908) és un gòbid de morfologia molt similar a l'anterior. Es distingeix sobretot per la coloració, que fora de l'aigua adquireix una tonalitat de fons ataronjada que ajuda a distingir-lo del jonquillo. Aconsegueix una talla de 3,5 cm de longitud total (mascles); les femelles maduren a partir de 2,6 - 2,7 cm de longitud. És una espècie endèmica de la Mediterrània, abundant a la conca occidental i l'Adriàtic, i present a la conca oriental fins Israel i Egipte. És nectònica i gregària, pròpia dels fons detrítics litorals. A les Balears és freqüent i abundant entre els mesos de desembre i abril, formant grans moles. S'alimenta de petits invertebrats planctònics. Es reproduïx al juny i la seva biologia estava poc estudiada, tot i que durant l'última campanya (dades no publicades) s'han obtingut dades sobre la fertilitat tant de *A. minuta* com *P. ferrerii* a través de l'examen histològic de 188 i 167 exemplars respectivament. En el cas del cabotí es comprova que hi ha individus en posta durant tots els mesos que dura la campanya de pesca. Una dada curiosa és l'aparició d'immadurs en desenvolupament al final de la campanya, però el baix nombre d'espècimens no permet extreure conclusions; serà una dada a considerar en estudis posteriors.

Pel que fa al gerret (*Spicara smaris*, Linnaeus, 1758), és un centracàntid de fins a 20 cm de longitud total els mascles i fins a 16 cm les femelles. L'espècie, *sensu lato*, és endèmica de la Mediterrània i el mar Negre, però hi és també a les costes atlàntiques del Marroc i Portugal. D'hàbits nectònics, forma grans moles que deambulen prop del fons. Prefereix els fons detrítics litorals, associats o no a praderies de fanerògames, i els fons detrítics circalitorals, fins als 100 m de profunditat. És una espècie d'alimentació zooplànctofaga. És hermafrodita proterogínica que es reproduïx de març a maig a les Balears (Lozano, 1953). Els mascles excaven un niu al fons sorrenc, que defensen dels

intrusos i on les femelles disposen els ous. Hi ha autors que li suposen un cicle de vida de 7 anys amb una inversió sexual als 5 anys (Vidalis i Tsimendis 1996), mentre que per a Ismen (1995) serien 5 anys amb la inversió sexual als 3 anys. Per conèixer millor els hàbits reproductors de l'espècie, el Servei de Recursos Marins, durant 2014-2016 i a partir de les mostres recollides en els embarcaments de seguiment, va calcular l'índex gonadosomàtic (IGS) conforme va avançant el període reproductiu (dades inèdites) i hem comprovat que es produeix un pic de creixement gonadal clar en març, que és el moment previ a la posta. Com que és una posta estacional, tots els individus es desenvolupen al mateix temps i es generen cohorts molt homogènies.

El Reglament (CE) 1967/2006 del Consell, de 21 de desembre de 2006, *relatiu a les mesures de gestió per a l'explotació sostenible dels recursos pesquers en el mar Mediterrani i pel qual es modifica el Reglament (CEE) núm. 2847/93 i es deroga el Reglament (CE) núm. 1626/94*, estableix una sèrie de prohibicions i limitacions per als arts de ròssec, arts de tirada, xàvegues, xarxes d'encerclament i dragues. Per aconseguir l'exempció a la prohibició dels arts de tirada prevista a l'article 13.1, els estats membres han d'aprovar plans de gestió per aquestes modalitats en les seves aigües territorials. Aquests plans són una eina indispensable per a les pesqueres, que, per les característiques especials pròpies o de l'entorn, requereixen una regulació específica i per a l'aplicació de determinades excepcions que es preveuen en el Reglament (CE) 1967/2006. La Comissió Europea, per aprovar aquestes excepcions, requereix que els plans de gestió prevegin aspectes vinculats a reduir o a no incrementar l'esforç pesquer i a conservar els ecosistemes marins, entre d'altres requisits.

Mitjançant el Decret 46/2013, de 4 d'octubre, es va aprovar el Pla de Gestió Pluriinsular per a la Pesca amb Arts de Tirada Tradicionals en Aigües de Illes Balears i, en conseqüència, mitjançant el Reglament d'execució (UE) núm. 1233/2013 de la Comissió, de 29 de novembre de 2013, es va establir una exempció al que disposa el Reglament (CE) núm. 1967/2006 en allò que es refereix a la distància mínima de la costa i la profunditat marina mínima en el cas de les xarxes de tirada des d'embarcació per a la pesca del jonquillo i cabotí (*Aphia minuta* i *Pseudaphya ferreri*) i del gerret (*Spicara smaris*) a determinades aigües territorials d'Espanya (Illes Balears).

Atès que aquest Reglament d'execució tenia una vigència de tres anys, és necessària la redacció d'un nou Decret que aprovi un nou Pla de Gestió que incorpori les novetats i millores derivades dels resultats del seguiment durant els anys de vigència de l'anterior Pla de Gestió per a la Pesca amb Arts de Tirada Tradicionals (PGAT). Una vegada aprovat el nou Pla de Gestió, es tramitarà la petició de l'Estat espanyol a la Comissió Europea d'una nova exempció al Reglament (CE) 1967/2006.

L'objectiu primordial d'aquest Pla és mantenir l'actual nivell d'explotació, que, d'acord amb el registre històric de les descàrregues, es manté dins dels marges d'una

explotació sostenible, evitant l'increment d'esforç derivat d'un hipotètic increment en el registre i la potència de les embarcacions autoritzades. Pel que fa a les mesures destinades a limitar l'esforç pesquer, es concreten en els requisits d'habitualitat, eslora, arqueig i potència màximes que s'exigeixen a les embarcacions que volen practicar aquest tipus de pesca. Es determinen els períodes de l'any en què es pot practicar la pesca, amb l'objectiu de protegir el període reproductor de les espècies objectiu. Es pretén també evitar la utilització de l'art per a la captura d'espècies reservades a altres modalitats pesqueres.

En el mateix sentit, s'incorpora una mesura d'esforç màxim quant a nombre d'embarcacions, tonatge i potència, i s'especifica amb major precisió com ha de ser el seguiment administratiu i científic de l'activitat.

Per altra banda, i vista l'experiència del Pla de Gestió anterior, es regula la possibilitat de compartir quotes diàries i es fixa un límit per a les espècies acompanyants.

Així mateix, i vistos els bons resultats de la comissió de seguiment del Pla de Gestió, convé introduir canvis per millorar la governança, consolidant aquest òrgan de cogestió amb representants de les administracions afectades, del sector pesquer, de les institucions científiques i de les entitats conservacionistes, i dotar-lo de capacitat de regular l'esforç i les captures en el transcurs de la temporada i recolzar les mesures de regulació de l'oferta que puguin interessar al sector.

El Decret 24/2015, de 7 d'agost, de la presidenta de les Illes Balears, pel qual s'estableixen les competències i l'estructura orgànica bàsica de les conselleries de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, disposa a l'article 2.8 que la Conselleria de Medi Ambient, Agricultura i Pesca exerceix, entre d'altres, la competència en matèria de pesca marítima en aigües interiors de les Illes Balears i de recursos marins.

Per tant, aquest Decret té per objecte l'aprovació del Pla de Gestió Pluriinsular que reguli la pesqueria amb arts de tirada tradicionals (jonquillera i artet o gerretera) en aigües de les Illes Balears per tal de sol·licitar l'excepcionalitat prevista en els articles 4, 9 i 13 del Reglament (CE) núm. 1967/2006 del Consell, de 21 de desembre de 2006, relatiu a les mesures de gestió per a l'explotació sostenible dels recursos pesquers a la mar Mediterrània.

El 22 de juny de 2018 el cap del Servei de Recursos Marins va emetre un informe proposant l'inici de la tramitació d'elaboració d'un Decret del conseller de Medi Ambient, Agricultura i Pesca, pel qual s'estableix el Pla de Gestió Pluriinsular per a la pesca amb arts de tirada tradicionals en aigües de les Illes Balears, amb la finalitat d'incorporar totes aquestes novetats.

2. ADEQUACIÓ DE LES MESURES PROPOSADES ALS FINS PERSEGUITS.

De forma detallada, l'adequació de les mesures proposades als fins perseguits es desenvolupa per apartats.

2.a. Sobre les normes tècniques i la regulació de l'esforç.

2a1. Sobre l'objecte i l'àmbit d'aplicació.

El Reglament (CE) 1967/2006 del Consell, de 21 de desembre de 2006, *relatiu a les mesures de gestió per a l'explotació sostenible dels recursos pesquers en el mar Mediterrani i pel qual es modifica el Reglament (CEE) núm. 2847/93 i es deroga el Reglament (CE) núm. 1626/94*, estableix una sèrie de prohibicions i limitacions per a les arts de ròssec, arts de tirada, xàvegues, xarxes d'encerclament i dragues. No obstant, l'article 13.1 preveu la possibilitat de fixar exempció a la prohibició de les arts de tirada, per la qual cosa els estats membres han d'aprovar plans de gestió per aquestes modalitats en les seves aigües territorials.

Una vegada publicat el Decret 46/2013, de 4 d'octubre, pel qual s'estableix el Pla de Gestió Pluriinsular per a la pesca amb Arts de Tirada Tradicionals en Aigües de Illes Balears, la Comissió Europea va aprovar una exempció per a les Illes Balears mitjançant el Reglament d'Execució (UE) Núm. 1233/2013 de la Comissió, de 29 de novembre de 2013 *pel qual s'estableix una exempció al que disposa el Reglament (CE) Núm. 1967/2006 en allò que es refereix a la distància mínima de la costa i la profunditat marina mínima en el cas de les xarxes de tirada des d'embarcació per a la pesca del jonquillo i cabotí (*Aphia minuta* y *Pseudaphia ferrerii*) i del gerret (*Spicara smaris*) a determinades aigües territorials d'Espanya (Illes Balears).*

Atès que aquest Reglament d'Execució tenia una vigència de tres anys i ha caducat, és necessària l'aprovació d'un nou Decret que doni cobertura reglamentària a una nova versió del Pla de Gestió que incorpori les novetats i millores derivades dels resultats del seguiment durant els anys de vigència de l'anterior Pla de Gestió per a la Pesca amb Arts de Tirada Tradicionals (PGAT). En conseqüència, l'objecte del nou decret és regular la pesquera d'arts de tirada a les Illes Balears en el marc d'un Pla de Gestió que aconsegueixi les condicions d'excepcionalitat previstes als articles 4, 9 i 13 del reglament (CE) 1967/2006, del 21 de desembre.

2a2. Sobre l'art.

La pesca amb arts de tirada a les Illes Balears es du a terme amb dos arts similars però diferents, atès que un va dirigit a la captura de gòbids i un altre a la captura de gerret.

Pel que respecta al primer, el nom local utilitzat a les Illes Balears és jonquiller o xarxa jonquillera. És un art de tir format per tres parts principals (bandes, màniga i floc o corona) constituït per sis teles de xarxa d'uns 25 m de longitud, de llum de malla decreixent a mesura que s'acosten al fons, anomenat "randa". Les bandes, que parteixen del cóp, tenen una longitud propera als 90 metres i estan formades per quatre peces també amb llum de malla decreixent en direcció al cóp. La ralinga superior està armada amb suros i la inferior amb ploms. L'alçada de l'art quan està en acció és d'uns 7 metres. Les teles de xarxa empleats tenen una llum de malla que va dels 40 mm als 3 mm. El material de base és niló. L'art es llarga des d'una embarcació formant un cercle sobre la zona a rastrejar i es cobra amb la barca fondejada salpant els caps pels rodets de proa i popa. La pesca va dirigida al gòbid *Aphia minuta* en el seu estat adult i, encara que a Espanya a l'espècie se la denomini "chanquete", no té res a veure amb l'actualment prohibida pesca de larves i juvenils de clupeïformes que es duia a terme fa anys a la regió sudmediterrània espanyola (zona de Màlaga), que és similar a la pesca de la "bianchetto", que encara es practica a Itàlia. Pesqueres similars dirigides a gòbids existeixen actualment a Múrcia (Martínez-Baños *et al.*, 1993) i a les mars Lligures (Relini *et al.* 1996), Tirrena (Serena *et al.*, 1990; Bairo *et al.*, 1996; Bairo *et al.*, 2001) i Adriàtica (Frogia i Gramitto, 1989; Ungaro *et al.* 1994).

Pel que respecta al segon, es tracta d'un art de tirada d'uns 200 metres de longitud amb una llum de malla de 50 mm en les bandes que es redueixen cap al final del cóp. Amb diferència d'altres arts de tir, en aquesta modalitat de pesca no es cerca el peix per calar sobre de la mola sinó que, a causa de les dimensions de l'art de pesca i la seva fragilitat, sempre es cala en els mateixos punts de pesca, una vegada que s'ha comprovat que els corrents són favorables i que hi ha peix. En el cas de que els corrents no siguin favorables, calar l'art pot suposar que sigui arrossegat fora de la zona apta per a la pesca amb les conseqüents trencaments o pèrdues.

En conjunt, es tracta d'arts de dimensions molt heterogènies, en particular la gerretera, adaptada en ocasions a les dimensions de caladors molt concrets, de manera que la seva definició legal i tipificació ha de ser prou oberta per emparar totes les versions existents. Per això, s'ha optat per mantenir la mateixa definició ja existent en el fins ara vigent Decret 44/2013, de 4 d'octubre.

2a3. Sobre el cens d'embarcacions autoritzades i els requisits per a l'exercici de la pesqueria.

L'objectiu primordial del Pla de Gestió és mantenir l'actual nivell d'explotació i, especialment, no incrementar-ne l'esforç, tant pel que fa al nombre màxim

d'embarcacions, la potència i tonatge total com a les característiques màximes (eslora, arqueig i potència) de les embarcacions individualment. En conseqüència, es mantenen les mateixes limitacions ja fixades al Decret 44/2013, de 4 d'octubre, perquè qualsevol altre cosa no seria coherent. Així mateix, es manté l'obligació d'acreditar una habitualitat durant cinc anys en la pesquera perquè així ho estableix l'article 13.9 del Reglament (UE) 1967/2006.

No obstant això, i amb l'experiència del Pla de Gestió anterior, s'estableix al decret el cens d'embarcacions autoritzables (article 3), les quals poden comunicar anualment si pescaran durant la temporada (article 4). Aquest sistema és l'emprat a la norma que regula aquesta mateixa pesquera a la Regió de Múrcia (*Orden de 25 de noviembre de 2016, de la Consejería de Agua, Agricultura y Medio Ambiente, por la que se regula la pesquería del chanquete (Aphia minuta) en aguas interiores de la Región de Murcia*) i és molt més còmode per als interessats (al Decret 44/2013 primer havien de sol·licitar l'autorització per practicar la modalitat i anualment sol·licitar la inclusió en un cens) perquè les característiques de les embarcacions no canvien i una vegada demostrades no cal tornar-ho fer cada any. El mateix passa amb l'habitualitat. Tot i això, es poden donar casos de substitució d'una embarcació per una altra (per tenir un mateix propietari, per exemple) per la qual cosa no és un cens tancat i l'article 3.4 permet fer-ne variacions. En el cinc anys de vigència del Decret 44/2013 s'han donat dos casos.

2a4. Sobre les captures.

Pel que fa a les captures, en la nova norma no hi ha canvis respecte del Decret 44/2013 per a la pesca amb jonquillera però sí de la gerretera, fruit de l'experiència adquirida amb el seguiment i els embarcaments sistemàtics en les embarcacions que practiquen aquesta activitat a les Pitiüses. Així, s'inclou el moixó (*Atherina spp.*) com espècie acompanyant, atès que s'ha comprovat que en els primers mesos de campanya és habitual i fins i tot hi ha pesca dirigida. També s'incrementa la quota total de gerret de 10.000 Kg a 30.000 Kg per temporada, perquè s'ha comprovat que aquesta és la captura real i que la declarada durant el període 2002-2013 (que va servir de base per calcular la quota màxima del Decret 44/2013) era molt inferior a la real perquè no havia cap control. Cal dir que, a diferència del jonquillo i el jonquiller, l'art de tirada no és l'únic sistema de pesca emprat a les Balears per pescar gerret, sinó que l'espècie també es captura en abundància i sense cap tipus de limitació amb l'arrossegament de fons (un mètode de pesca molt més agressiu per a l'entorn que l'art de tirada). Per això, no té massa sentit posar grans limitacions quant a quota de gerret als arts de tirada si després l'espècie es pot pescar sense limitacions amb un sistema més destructiu.

2a5. Sobre la gestió de la quota i els drets de pesca.

En el nou decret s'autoritza la possibilitat que diverses embarcacions puguin compartir quota diària. Aquesta novetat, reclamada pel sector (Morales-Nin *et al.*, 2017), té la finalitat d'eliminar descarts i va en la línia d'uns dels principals aspectes de la nova Política Pesquera Comuna (article 2.5.a Reglament (UE) 1380/2013 del Parlament Europeu i del Consell d'11 de desembre de 2013 *sobre la Política Pesquera Comuna, pel que es modifiquen els Reglaments (CE) 1954/2003 i (CE) 1224/2009 del Consell, i es deroguen els Reglaments (CE) 2371/2002 i (CE) 639/2004 del Consell i la Decisió 2004/585/CE del Consell*).

Pel que fa a la transferència dels drets de pesca, es mantenen les mateixes condicions que al Decret 44/2013.

2a6. Sobre les mesures tècniques (vedes, horaris, zones i ports autoritzats).

Pel que fa a les mesures tècniques, es mantenen pràcticament les mateixes condicions que al Decret 44/2013 atès que han demostrat la seva operativitat. En el cas de la gerretera, i pels mateixos motius exposats en el punt 2a4, es redueix el període de veda en un mes (quinze dies en abril i quinze en setembre) en haver-se comprovat que aquest és el període real i tradicional de pesca a les Pitiüses, que té una variació anual d'inici i final de la temporada que depèn de la temperatura de l'aigua de la mar i determina la presència o no del gerret als caladors habituals de l'art.

Quant als horaris, la pesca del gerret necessàriament s'ha de practicar a la sortida del sol, de manera que les barques han de partir de port abans de l'alba. En conseqüència, sortint a les 6 del dematí és impossible arribar a les pesqueres que estiguin a més de 30 minuts de navegació des del port i aquest és el motiu d'avançar dues hores l'horari de sortida. Per això, l'horari d'entrada a port també s'avança.

Pel que fa als fons autoritzats, no s'exclou expressament els fons de posidònia perquè l'article 13 del Reglament (UE) 1967/2006 ho permet i perquè hem comprovat que l'art sovint s'utilitza en fons vairats de clapes d'arena i posidònia i, ocasionalment, pot passar per sobre de la praderia durant l'operació de pesca.

2a6. Sobre el seguiment tècnic.

A partir de l'experiència del seguiment del Pla de Gestió anterior, es detallen amb major precisió els objectius i mètodes a seguir en el seguiment així com la fórmula per determinar els llindars mínims de captura.

Per modelitzar les poblacions de gòbids i promoure'n una gestió sostenible, i atès que l'escassa longevitat d'*Aphia minuta* i *Pseudaphya ferreri* no permet aplicar el concepte de rendiment màxim sostenible, ja en el Pla de Gestió anterior es va emprar el Model d'Esgotament d'Estoc, que es basa en les captures per estimar la mida de la població

objecte de pesca, similar a l'empleat per les autoritats regionals de Toscana (Baino *et al.*, 2001) per a la pesquera d'*Aphia minuta* del Tirrè i que és el que s'ha generalitzat en aquest tipus de peixos de vida curta. De fet, altres mètodes d'estima de la població pescada basades en sistemes electrònics (sonar, ecosondes, etc.) ja van fracassar estrepitosament en els anys noranta del segle passat a la badia d'Alcúdia perquè la població de gòbids que es pesca cada temporada és relativament independent de la de l'any anterior i depèn molt més de factors ambientals (com per exemple l'Oscil·lació de l'Atlàntic Nord, NAO) que dels supervivents de la pesca de l'any anterior. Amb el sistema MEE, a partir de les dades de captures i rendiments (Captura Per Unitat d'Esforç, CPUE) s'obtenen estimes de la mida de l'estoc de l'any que es pesca. En el nostre cas s'empra un sistema doble de mesura de la CPUE: les captures declarades en llotja, amb totes les dades disponibles en format electrònic (des de 2002), i la captura per bol des de la primera temporada d'aplicació del pla.

2.b. Sobre la Comissió de Cogestió.

La governança de les pesqueries basada en la cogestió està de moda, en particular pel bon resultat que està donant, entre d'altres, a la pesqueria del sonso amb art de tirada a Catalunya i que ha estat notòriament publicitada en fòrums internacionals. De fet, la Generalitat de Catalunya ha decidit que a partir d'ara totes les pesqueries incorporaran un òrgan de cogestió (Decret 118/2018, de 19 de juny, *sobre el model de governança de la pesca professional a Catalunya*).

El Decret 44/2013, a l'article 11, ja preveia la creació d'una comissió de seguiment però el seu desenvolupament es deixava a càrrec de la direcció general competent en matèria de pesca. Aquest òrgan de cogestió ha funcionat perfectament durant el període 2014-2018, però convé consolidar-lo amb una norma de rang superior, fixant amb precisió la seva composició (administracions afectades, sector pesquer, institucions científiques i entitats conservacionistes) i funcionament.

2.c. Resultats esperats.

El principal resultat esperat és la millora de l'explotació de la pesquera d'arts de tirada tradicional a les Illes Balears, en el marc d'un Pla de Gestió que compleixi les condicions d'excepcionalitat previstes als articles 4, 9 i 13 del Reglament (CE) 1967/2006, del 21 de desembre.

Per tot això, la norma s'adequa totalment als fins perseguits.

3.- PROPOSTA SOBRE AUDIÈNCIA, PARTICIPACIÓ I INFORMACIÓ PÚBLICA

Hem de tenir en compte que els destinataris de la present norma es troben a priori determinats ja que afecta a tots els membres del Consell Pesquer i algunes col·lectivitats no integrades en aquest. Són les següents:

- 1.- Federació Balear de Confraries de Pescadors.
- 2.- Confraries de Pescadors de: Andratx, Sóller, Pollença, Alcúdia, Cala Rajada, Porto Cristo, Portocolom, Santanyi, Colònia de Sant Jordi, Palma, Fornells, Maó, Ciutadella de Menorca, Sant Antoni de Portmany, Eivissa i Formentera.
- 3.- Organització de Productors OPMallorcamar.
- 4.- President del Consell Pesquer.
- 5.- Entitats portuàries: Autoritat Portuària de les Balears i Ports de les Illes Balears.
- 6.- Institucions científiques: Institut Espanyol d'Oceanografia i Institut Mediterrani d'Estudis Avançats (CSIC-UIB).
- 7.- Entitats dedicades a la conservació de la Naturalesa: Grup Balear d'Ornitologia i Defensa de la Naturalesa, Societat d'Història Natural de les Balears.
- 8.- Federació Balear d'Activitats Subaquàtiques.
- 9.- Federació Balear de Pesca i Càsting.
- 10.- Sindicats amb representació en el sector pesquer: Unió General de Treballadors, Unió Sindical Obrera i Comissions Obreres.
- 11.- Federació de Confraries d'Alacant.
- 12.- Capitania Marítima de Palma de Mallorca.
- 13.- Administració Perifèrica de l'Estat.
- 14.- Secretaria General de Pesca, MAPAMA.
- 15.- Conselleries del Govern de les Illes Balears.
- 16.- Consell de Mallorca, Consell Insular de Menorca, Consell Insular d'Eivissa i Consell Insular de Formentera.

Per tant, es donarà audiència a cada un d'aquests col·lectius per un termini de 15 dies en els termes que es preveu a la Llei 4/2001, de 14 de març, del Govern de les Illes Balears.

A més, tenint en compte que pot haver ciutadans que es puguin veure afectats per la regulació que es proposa, es durà a terme el tràmit d'informació pública previst a l'article 44 de la Llei 4/2001, de 14 de març, del Govern de les Illes Balears.

4.- PROPOSTA SOBRE INTERVENCIONS D'ENS TERRITORIALS

Tenint en compte que la disposició afecta directament a matèries de competència dels Consells Insulars de Menorca, Eivissa i Formentera, es considera necessari complir amb el tràmit previst a l'article 45 de la Llei del Govern de les Illes Balears, relatiu a la seva intervenció en el procediment.

Palma, 31 de juliol de 2018

El cap del Servei de Recursos Marins

Annex 1. Bibliografia citada a l'informe.

Baino, R., Auteri, R. i Donati, L., 1996. Crescita e reclutamento alla pesca del rossetto. *Biol. Mar. Medit*, 3(1), 525-526.

Baino, R., Auteri, R. i Silvestri, R., 2001. Biomass estimates of the transparent goby stock in the Northern Tyrrhenian Sea. *Rapp. Comm. int. Mer Médit.*, 36.

Buen (de), F. 1931. Notas de la familia Gobiidae. Observaciones sobre algunos géneros y sinopsis de especies ibéricas. *Notas Resúm. Inst. Esp. Oceanogr.*, 2: 1- 76.

Froggia, C. i Gramitto, M. E., 1989. La pesca del rossetto (*Aphia minuta*) nel medio Adriatico. *Nova Thalassia*, 10(Suppl 1): 447-455.

Kon, T. i Yoshino, T., 2002. Diversity and evolution of life histories of gobioid fishes from the viewpoint of heterochrony. *Marine and Freshwater Research*, 53(2): 377-402.

Iglesias, M. i Morales-Nin, B., 2001. Life cycle of the pelagic goby *Aphia minuta* (Pisces: Gobiidae). *Scientia Marina*, 65 (3):183- 192.

Ismen, A. (1995). Growth, mortality and yield per recruit model of picarel (*Spicara smaris* L.) on the eastern Turkish Black Sea coast. *Fisheries Research*, 22(3): 299-308.

La Mesa, M., Arneri, E., Caputo, V. i Iglesias, M. 2005. The transparent goby, *Aphia minuta*: review of biology and fisheries of a paedomorphic European fish. *Reviews Fish Biology and Fisheries*, 15: 89- 109.

Lozano, F. L. (1953). Monografía de los Centracántidos ibéricos, con estudio especial de la biometría, biología y anatomía de *Spicaris smaris* L. *Mem. Acad. Cienc. Madrid*, 17, 1-128.

Martínez-Baños P., Vizúete F. i Mas J., 1993. The fishery of transparent goby, *Aphia minuta* (Risso, 1810) on the fishing grounds off Murcia (southeastern Spain). *Scientia Marina*, 57(2-3): 199-205.

Morales-Nin, B., Grau, A.M., Aguilar, J.S., Gil, M.M. i Pastor, E., 2017. Balearic Islands boat seine fisheries: the transparent goby fishery an example of comanagement. *ICES Journal of Marine Science*, 74(7):2053-2058.

Relini, G., Cima, C., Gaibaldi, F. *et al.* 1996. Una risorsa costiera: il rossetto *Aphia minuta mediterranea* -De Buen- 1931 (Osteichthyes: Gobidae). *Biol. Mar. Medit.*, 3(1): 205- 213.

Serena, F., Auteri, R., Abella, A. i Baino, R. 1990. The transparent goby fishery in the northern Tyrrhenian Sea. *Rapp.P-V. Commn int Explor. Scient.Mer Méditerr.*, 32: 257.

Tortonese, E. 1975. Osteichthyes. Pesci Ossei. Parte seconda. *Fauna di Italia XI*. Edizioni Calderini, Bologna, 636 pp.

Ungaro, N., Casavola, N., Marano, G., and Rizzi, E. 1994. "Bianchetto" and "Rosetto" fry fisheries in the Manfredonia gulf: effort exerted and catch composition. *Oebalia*, 20: 99-106.

Vidalis, K. i Tsimenidis, N., 1996. Age determination and growth of picarel (*Spicara smaris*) from the Cretan continental shelf (Greece). *Fisheries Research*, 28(4): 395-421.